

[Jørgen Tved]

har foregået i så mange år, uden at der for alvor har været pres på, heller ikke fra dansk side. Jeg er ikke meget imponeret over det tempo, skiftende miljøministre har haft, når det drejede sig om at få det standset. Vi ville meget gerne tale med meget store bogstaver over for de andre Nordsøstater i denne sag.

Nu har vi en conference, der finder sted om ganske kort tid, og vi vil også af hensyn til, at vi gerne ser ministeren udstyret med det stærkest mulige mandat, gøre, som vi gjorde, da vi diskuterede havafbrændingen – vi vil sige: Så lad vi være i denne sag at fremsætte en dagsorden, som efter vores opfattelse kunne sætte tingene på plads.

Vi vil godt i denne sag slutte op om det forslag om motiveret dagsorden, der er stillet af hr. Gade fra SF m.fl. Vi gør det som sagt ikke, fordi vi tror, den er tilstrækkelig stærk, men vi gør det, fordi ministeren i hvert tilfælde efter vores opfattelse gerne skulle kunne møde frem og sige, at det er et stort set enigt Folketing, der forlanger, at forureningen fra alle områder standses hurtigst muligt. At der så sidder nogle galninge her i Tinget, som ikke har opdaget, at der sker forurening overhovedet, må være deres ansvar.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Denne debat har klart afspejlet et stort set enigt Folketing bag det, vi nu skal gå til møde i London med. Jeg er meget taknemmelig for den opbakning, jeg føler ligger i de forskellige ordføreres indlæg. Derfor skal jeg ikke bruge megen tid på yderligere kommentarer, men bare endnu en gang udtrykke min glæde over, at vi kan rejse til London og fortælle, at det danske Folketing nu to gange har udtalt sig stort set entydigt om problemerne i Nordsøen. Det giver en vældig styrke.

Men jeg vil da godt gå ind på nogle af de ting, der er taget frem.

Hr. Gade var inde på spørgsmålet om, hvorvidt man skal fastholde den rene linje og de rene holdninger. Hvis vi ikke kan få ordentlig tilslutning til disse synspunkter, er det bedre at stå med en markant holdning, end det er at gå ind i et forlig, som ikke er alt for godt.

Jeg tror, det er rigtigt, som hr. Gade var inde på, at der er mange forskellige ingredienser i den forurening derude. Vi drøftede forleden afbrændingen, som er en alvorlig ting.

Jeg vil da gerne bekræfte også over for fru Kirsten Madsen, at dioxinen, der dannes dér, er små mængder, og tallet, der blev nævnt, er ikke forkerte. Til gengæld er stoffet så forfærdelig farligt i små mængder. Dertil kommer, hvad fru Kirsten Madsen korrekt sagde, at det er under forudsætning af, at afbrændingen foregår korrekt, det vil sige ved 1.200 C. Det er netop på dette felt, der kunne være opstået tvivl om, hvorvidt det var baggrunden for, at vi ønskede at få medindflydelse på den kontrol, vi skal have, indtil afviklingen er slut.

Når jeg er ved fru Kirsten Madsens indlæg, vil jeg da godt sige, at de nyeste tal for dumpning fra de andre lande har jeg ikke, men de danske er jo nul. Der sker ingen dumpning i Danmark, og der bliver ikke givet tilladelse til dumpning, så længe jeg har med det at gøre. Det har jeg givet udtryk for.

Hvordan er det med flodernes forurening? Hvordan er det med bilgasserne? Det er da klart, at det er noget, som er meget væsentligt, og bilgasserne har vi jo taget fat på ikke mindst i EF.

Floderne var hr. Gade meget stærkt inde på, og det er korrekt, at næringssaltene spiller en stadig større rolle for forureningen. Det er også korrekt, som en ordfører har været inde på, at regningen for de dårlige farvande langs vores Vesterhavskyst kan vi sende til såvel vores nabo mod syd som DDR og Tjekkoslovakiet. Derfor er det givet, at de forhandlinger, vi skal have i London, ikke løser alle problemer. Vi har tidligere talt om, også ved den sidste debat, vi havde, at vi må have Østlandene med i denne forbindelse.

Når vi taler om resultater af det møde, vi skal til, er vi nødt til at gøre os klart: Hvad er det egentlig for en forsamling, vi er, når vi mødes i Nordsølanderegi? Vi ved, at den første conference – som jeg har omtalt – fandt sted i Bremen på baggrund af et initiativ fra min kollega i Vesttyskland. Da tilbød England sig som vært.

Den Nordsøkonference, vi nu skal have – såvel som den første – har ikke nogen retlig status internationalt. Conference- og ministerrådserklæringer er ikke juridisk bindende for deltagerlandene. Derfor må erklæringerne betragtes som politiske hensigtserklæringer, som naturligvis er politisk bindende for de regeringer, der underskriver dem. Den store interesse, Nordsøkonferencen har vakt, betyder også, at alle